ATILIM

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Yıl 8, sayı 5(89)

Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Mayıs 1981

Halkın istemi

Ankara'da faşist MHP'nin davası açıldı. Suç: Zorla, silahla erki yıkmak, erke gelmek, faşist bir diktatörlük kurmak girişimi. Ve bunun yurt çapında provasını yapmak. Yığınsal kırımlar yapmak. Binlerce yurttaşı öldürmek, yaralamak.

Suçlular: Başta Hitlerci, albay eskisi, sicilli faşist Türkeş. Bu faşist "başbuğ", bu tür suçlardan, askersel yargıç karşısına ilk kez çıkmıyor. Gestapo ajanıydı. Hitler'e çalışıyordu. Ankara'da, bu suçlardan yargılandıydı. O zaman, şimdiki gibi silahlı, vurucu "Bozkurtlar"ı yoktu. Toprak beylerinin, milyonerlerin kendisine armağan ettikleri partisi yoktu. Şimdi, üstelik, yerli ve yabancı bankaların kasalarında yüzmilyonları var.

Suçlu tek değildir. Duruşmaya çıkacaklar 500'ün üstündedir. İdamları istenenler 220. Savcının suçlama dosyası 1000 sayfaya yakın. Yüklü klasörlerinden kan, ölüm fışkıran bir dava açılıyor. Ne ki, bu suçluların ortakları, Demirel'ler, fabrikatör Bayrak'lar yok yargılananların arasında. Türkeş, halka kan kusturan Demirel hükümetlerinde Başbakan yardımcısıydı. AP, Demirel'ler memleketin yıkıma, ulusun iç savaşlara sürüklenmesini kışkırtmakta Türkeş' in suç ortağıdır. Holdinglerin kurdukları "vakıf"lardan — fonlardan MHP bol bol yararlandı. Ordunun ambarlarından silah sağladı MHP'nin vurucu faşist komandolarına. Türkeş'in arkasında kontr-gerillacı generaller, MİT servisinden çaplı kişiler ve CIA var. 1 Mayıs 1977' de "1 Mayıs Alanı"nı işçi kanıyla boyayanlar nerede?

Halk, 45 milyon, kanlı kırımların hesabını soruyor. İşçi sınıfı, ilerici, yurtsever güçler "MHP kapansın, can güvenliği sağlansın!" kampanyasını yürüttüler. Grevlerde, gösteri ve yürüyüşlerde yüzbinlerce yurttaş "Faşizme geçit yok!" parolasıyla direndiler. Türkeş'çilerin yargılanmasını milyonlar başlattı.

Halk, bu milyonlar, bugün de haykırıyor: Faşistlere, Türkeş'lere ve onları destekleyenlere,koruyanlara en sert cezalar verilmelidir!

Halk haykırıyor: Haksız yere zindanlara atılan, faşizme, gericiliğe karşı savaştıkları, barışı ve demokratik hakları savundukları için tutuklanan tüm sendikacılar, tüm ilericiler serbest bırakılmalıdır!

Yaşasın 1 Mayıs!

Bilen Yoldaşın 1 Mayıs konuşmasından

TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş, TKP'nin Sesi radyosundan Türkiye işçi sınıfını, emekçileri, komünistleri, tüm yurtsever ve ilericileri selamladı. Sosyalist ülkelerin halklarının gelişmiş kapitalist ülkelerde ve yeni sömürgeciliğe karşı savaşım içindeki ülkelerdeki halkların 1 Mayıs'ı değişik koşullarda, değişik biçimlerde kutladığını göstererek konuşmasını şöyle sürdürdü: "Ne ki, bugün her ülkede yükselen ortak bir belgi var: Barışı korumak! Yaşamak isteyen her insan, nükleer bir savaşı önlemek, silahlanma yarışını durdurmak, yumuşamayı sürdürmek istemlerini 1 Mayıs'ta haykırıyor. Emperyalizmin kalelerinde, Amerika'da, Federal Almanya'da, Japonya'da yığınlar ABD yönetiminin, NATO'nun "soğuk savaşı" geri getirme, gerginliği arttırma girişimlerine karşı, ölüm tüccarı silah tekellerine karşı birleşiyorlar. Milyonlarca insan Sovyetler Birliği'nin yeni barış önerilerinin yaşamsal önemini görüyor, bu somut barış programını onaylıyor. Orta Doğu halkları Amerikan emperyalizminin şantaj ve dayatmalarının bölgeyi bir barut fıçısına çevirme girişimlerinin karşısına dikiliyor."

Bilen Yoldaş, "Savaş mı - Barış mı" sorununun ülkemiz için de ne kadar yakıcı olduğunu anlattı. Yurtsever güçler üzerindeki yoğun baskıların, erkteki generallerin tüm temel demokratik hak ve özgürlükleri kaldırmasının ülkemizi emperyalist dayatmalar karşısında savunmasız bıraktığını belirtti.

Bilen Yoldaş, halkımızın bu 1 Mayıs'ı nasıl olağanüstü çetin koşullarda karşıladığına işaret etti. İşçi sınıfının, köylülüğün, esnafın, gençliğin, aydınların, Kürt halkının yaşam

▶Arkası 2. sayfada

MHP yasaklansın, Türkeş'ler cezalandırılsın

* Açıldığı bildirilen MHP davasının duruşmaları geciktirilmeden başlatılmalı, halka açık olmalı, hiçbir şey gizli kalmamalıdır.

*Terör kurbanlarının yakınları, "müdahil davacı" olabilmelidir.

* ETKO, TİT gibi MHP'nin terörcü gizli yan örgütlerinin davaları MHP davasıyla birleştirilmeli, aralarındaki bağ gizli kalmamalıdır.

* MHP'nin CIA ve kontr-gerilla ile bağları, tekellerle, büyük sermaye çevreleriyle, AP yönetimiyle bağları gizli kalmamalıdır.

*Faşizmin devlet organları, polis ve ordu içindeki uzantıları gizli kalmamalı, basına yansıyan faşist askersel devirme girişimi açığa çıkarılmalı suçlular cezalandırılmalıdır.

* 1 Mayıs 1977 kırımını, hükümetin güvenlik organları sorumlusu, Türkeş yönetiminde örgütleyen kontr-gerilla şefleri cezalandırılmalıdır.

*Salıverilen faşist şefleri tutuklanmalıdır.

* Davanın, çoğu çocuk yaşta kör cinayet aracı bir avuç katille sınırlandırılması girişimleri yenilgiye uğratılmalı, baş katil Türkeş ve diğer faşist yöneticiler hakettikleri cezayı bulmalıdır.

* Cinayet yuvası faşist MHP yasaklanmalıdır.

ABD «Çevik Güçlerine» hayır!

Mayıs başında NATO ülkeleri dışişleri bakanları Roma'da toplanıyor. ABD'nin, emperyalizmin en saldırgan güçlerinin, Orta Doğu'daki serüvenci politikalarını sürekli NATO'ya şu ya da bu şekillerde önerdikleri, NATO'nun açık saldırı hedefleri arasına bu bölge ülkelerinin de alınmasını istedikleri biliniyor. Bu önerilerin yurdumuz için anlamı nedir? Bu, ABD "Çevik Güçlerinin" topraklarımıza sokulması için şantaj ve dayatmaların artması demektir. Türkiye'nin bölgedeki en gerici rejimlerle yeni saldırgan paktlar ve bağlaşıklar oluşturmaya zorlanması demektir. Tümüyle NATO komutasında olan ordunun, Orta Doğu'da da emperyalizmin serüvenlerine doğrudan doğruya araç edilebilmesi için baskıların yoğunlaşması demektir.

Emperyalizmin Orta Doğu'da yurdumuza ekonomik şantaj, politik baskı, her türlü yöntemle dayatmak istediği rol, topraklarımızı, bölgede tam bir güvensizlik ve tehdit merkezine, orduyu, ABD'nin bölgede kirli işlerini gördürdüğü bir dama taşına dönüştürecektir. Mehmetçiği bir kez daha emperyalizmin emrinde Yemen'lere, Fizan'lara sürmeye kimsenin hakkı yoktur!

Yurdumuza dayatılmak istenen rol, dünya ulusları karşısında ulusal onurumuzu ayaklar altına alacak, komşularımızla ve sosyalist ülkelerle ilişkilerimizi zehirleyecektir. Bunun ekonomik, politik çok yanlı, ağır zararları olacak, ABD'ye, emperyalizme ülkemizin bağımlılığı daha da artacaktır.

▶Arkası 6. sayfada

Yaşasın 1 Mayıs !

▶Başı 1. sayfada

koşullarına, demokratik haklarına yapılan saldırıları, halk yoksulluğa,yıkıma itilirken holdinglerin nasıl kârlarını kat kat artırdıklarını gösterdi.

Halkımızın 1 Mayıs geleneğini yaratıcılık ve savaşkanlıkla yaşattığını canlı örneklerle anlatan Bilen Yoldaş, demokrasi güçlerinin birliği sorunu üzerinde önemle durdu. Şöyle dedi: "Bugün ülkemizin içinde bocaladığı derin bunalımları, işçi sınıfının, emekçi halkın, yığınların yaratıcı gücünden başka yarıp geçecek güç yoktur. Askersel diktatörlüğü kalıcılaştırmak, ya da onu güdümlü, baskıcı bir rejime dönüştürmek isteyenleri geriletmek ve gerçek bir demokrasiye yönelmek, ancak işçi sınıfımızın ardıcıl savaşımıyla, tüm ulusal demokratik güçlerin birbirine kenetlenmesiyle olanaklıdır. Çıkış yolu budur... 12 Eylül askersel devirmesi, cuntanın, tüm anti-demokratik baskıların yanısıra şimdi de 1 Mayıs'ı yasaklaması neyi gösteriyor? Herşeyden önce işçi sınıfının ulusal ve demokratik güçlerin eylem birliğinin yeterince sağlanamamış olmasını daha da açık ortaya çıkarıyor. Günümüzde işçi sınıfının gönüllü sendikal birliği için, özgür sözleşme, sınırsız grev hakları, DİSK'in açılması, tutuklu sendikacıların serbest bırakılması için, DİSK'li, Türk-İş'li işçi ve sendikacıların ortak savaşımı büyük önem taşıyor. Politik birlik yolunda, işçi sınıfı partilerinin geçmişte bunu engelleyen ortak yanlışlardan birlikte dersler çıkarmaları, eylem birliğini güçlendirmeleri daha da zorunlu oluyor. Cunta yönetimi 1 Mayıs ile birlikte 27 Mayıs tatilini de kaldırdı. Bu olay, demokrasi ve bağımsızlık ülkülerine, anti-emperyalist geleneklere bağlı, ulusal bir ordudan yana yurtsever subay ve aydınların işçi sınıfının savaşımıyla dayanışma içinde olmasının zorunluluğunu bir kez daha gösteriyor... TKP'lilerin, TİP'lilerin, TSİP'lilerin en geniş demokrasi güçleriyle birlikte anti-emperyalist ve demokratik ortak bir savaşım yürütmeleri, ülkemiz ve halkımız üstündeki karabulutları dağıtmak için ön koşuldur. TKP bu konuda üstüne düşen her görevi yapıyor, yapacaktır."

Bilen Yoldaş sözlerini şöyle bitirdi: "Bu 1 Mayıs'ta tutukevlerindeki, işkence altındaki DİSK yöneticilerine, sendikacılara, işçi temsilcilerine, köylü önderlerine, ilerici, yurtsever gençlere, kadınlara, öğretmenlere, TİP, TSİP üyelerine, Kürt demokratlarına, komünistlere ve tüm anti-emperyalist, anti-faşist güçlere devrimci dayanışma selamlarımızı iletiriz! Komünistler bu 1 Mayıs'da da çetin koşullarda, ülkenin her köşesinde, toplumun her kesiminde, halkın savaşımları içinde görev başında. Savaşım sürüyor. Yaşasın 1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, savaşım ve dayanışma günü!"

İşkencecileri açıklamayı sürdürüyoruz

–Militanlar Bildiriyor –

*Adana- İşkence yeri:Toplum Polisi Müdürlüğü 1.2. Şube. İşkenceciler: 1. Şube Müdürü Ümit, Komiser Mustafa Babacan (3 insan katili) Ahmet Demir, 2.Şube Müdürü Salih Dost ("Allahsız Salih"), Komiser Feyzi, Haydar. İşkencecibaşı: MİT yüzbaşısı Agah Öner.

FİDEF V. Kurultayı

Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu FİDEF'in V. Kurultayı 18-19 Nisan tarihlerinde Dortmund'da toplandı. Kurultaya AKP'den, Alman barış hareketinden ve daha birçok ilerici örgütten temsilciler katıldı. TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş Kurultaya bir selam mesajı gönderdi. Mesaj FİDEF'in barış savaşımına, F. Almanya'daki Türkiye'li işçilerin yerli ve diğer yabancı işçilerle birlikte yürüttükleri eşit haklar için savaşıma, Türkiye'deki cuntanın anti-demokratik baskılarına karşı demokrasi güçleriyle dayanışmaya değerli katkılarını vurguluyor; İ. Bilen Yoldaş sözlerini şöyle bitiriyor: "V. FİDEF Kurultayının FİDEF'in gelişip güçlenmesinde, Federal Almanya'daki tüm demokratik yığın örgütlerinin eylem birliğinin pekişmesinde ileri bir adım olacağına inanıyoruz. TKP Merkez Komitesi Kurultayınıza büyük başarılar diler."

Kurultayda barış ve silahsızlanma için savaşım üzerinde duruldu. Bunun için örgütlenen yığınsal eylemlere aktif katılan FİDEF'in bundan böyle de yürütülen savaşı destekleyeceği kurultay raporunda vurgulandı. Toplantıda başta işçi sınıfının, sendikaların, Kürt ulusal hareketinin ağır baskılara hedef olduğu, yığınsal tutuklamaların, işkencelerin aralıksız sürdürüldüğü belirtildi ve tüm baskı ve uygulamalara son verilmesi istendi. Çelebi, Batman, Altay'lı gibi aranan faşistlerin, "Tercüman", "Hürriyet", "Anadolu" gibi gerici-basının MHP yan örgütü Türk Federasyonu gibi diğer gerici örgütlerin içyüzlerini açığa vurmak ve bunların neo-faşisitlerle birlikte ırkçı-milliyetçi demagojilerine yabancı düşmanlığını körükleme çabalarına karşı aktif savaş vermenin güncelliği belirtildi. Kurultay'da FİDEF'in Alman ve diğer uluslardan işçilerin dayanışmasını daha da pekiştireceği ve daha güçlü daha yığınsal FİDEF yaratılacağı vurgulandı.

Polonya'daki gelişmeler

Polonya'da yayınlanan "Jolnej Volnosti" gazetesi, "Karşı devrimci KOR örgütünün stratejik amacı, Polonya'daki düzeni devirmek, ülkenin Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkeler topluluğu üyeleriyle olan kardeşlik bağlarını kopartmaktır." diyor. Bu, aynı zamanda emperyalizmin de başlıca düşlerinden birisidir. Bu nedenle emperyalizm, karşı devrimcilerin varoldukları her yerde, kışkırtma, sosyalizmi yıpratma, gericileri destekleme yönünde elinden geleni ardına koymaz.

Emperyalizm, şu anda tüm aygıtları ve organlarıyla Polonya'daki karşı devrimcileri palazlandırmaya çabalıyor. Ortak Pazar üyeleri, kredi için başvuran Polonya'ya politik ve ekonomik koşullar dayatmak istiyor. Bir Amerikan savunma bakanı kalkıyor, NATO toplantısında, karşı devrimcilere karşı Polonya hükümetinin alacağı önlemlerin NATO'yu harekete geçirebileceğinden söz ediyor. "Büyük Almanya" hummasına tutulan intikamcı-faşist öğeler Varşova Üniversitesinde toplantılar düzenliyor. İşi, faşistlerin bir gecede yüzbinlerce Polonya'lıyı katlettikleri Varşova'da "faşizm, moral bakımından sosyalizmden üstündür" demeye kadar vardırıyorlar.

Bu olup bitenler, partinin öncü rolünün, yığın bağının taşıdığı büyük önemi gösteriyor. Bürokratizmin, keyfi yönetimin her türüne karşı amansızca savaşımın vazgeçilmezliğini gösteriyor. Polonya Birleşik İşçi Partisi gelecek kongresinin hazırlık toplantılarında, partiye sızmış revizyonist öğelerin, partiden atılmış kimselerle birlikte partiyi parçalamaya çalıştıkları, bu amaçla yoğun bir karalama ve kışkırtma kampanyası yürüttükleri ortaya kondu.

Emperyalizmin, karşı-devrimcilerin, döneklerin yöneldikleri hedef denk düşüyor: Sosyalizmin kazanımlarını yok etmek, tüm dünyada sosyalizmin saygınlığını sarsmak. Ama bu yol çıkmaz bir yol. Polonya, sosyalist dünyanın bir parçasıdır, onu oradan koparmaya kimsenin gücü yetmez! Polonyalı komünistler, yurtseverler sosyalizmi başarıyla savunacaklar. Dünya sosyalist sisteminin kardeşçe desteği onların yanındadır. Brejnev Yoldaşın XXVI. Kongre'de bir kez daha belirttiği gibi: Dünya sosyalizminin, çıkarlarını güvence altına almada, halkın sosyalist kazanımlarını savunmada kararlılığından kimsenin kuşkusu olmasın!

Sosyalizmin gücü

Kardeş BKP, ÇKP, ASBP'nin kongreleri dünya komünist hareketinin birliğinin yeni bir örneği oldular. Kongrelerde dünyanın dört bir yanından, yüzün üstünde komünist partilerinden, ulusal kurtuluşçu, ilerici parti ve örgütlerden konuklar yer aldı. Her üç kongreye de TKP birer delegasyonla katıldı. BKP ve ASBP kongrelerinde TKP'yi MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş temsil etti. TKP temsilcileri her üç kardeş partinin kongrelerini birer konuşmayla selamladılar.

***

"Bulgaristan Halk Cumhuriyeti bugün Balkanlar'da barış ve güvenliğin kalesidir. Sosyalist Bulgaristan Balkan yarımadasında barış ve güvenlik, işbirliği yolunda gerçekleşen olumlu değişikliklerin tümünde yapıcı bir işlev görmüştür... TKP, kapı komşu iki ülke, iki halk arasındaki dostluğun gelişmesinden yana aktif çaba harcıyor, gericiliğin bu dostluğu baltalama çabalarına tüm gücüyle karşı çıkıyor...

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti bugün BKP önderliğinde gelişmiş sosyalizm kuruculuğunda sağlam adımlarla ilerliyor... 7. Beş yıllık planın başarıyla gerçekleşmesi, halkın maddesel ve tinsel genliğinin yükseltilmesi, sosyalist Bulgaristan'ın her alanda ilerlemesi, Bulgar komünistlerinin önlerine koydukları görevleri başarıyla yerine getirdiklerini gösteriyor." (İ. Bilen Yoldaşın BKP Kongresini selamlama konuşmasından)

***

"Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti Avrupa'da barış ve güvenliğin, işbirliğinin gelişmesi ve güçlenmesi için ardıcıl çabalar harcıyor. ÇKP ile SBKP arasındaki sıkı kardeşlik ve dostluk bağları bunda belirleyici bir rol oynuyor...

Çekoslovakya'nın ekonomik potansiyelinin büyümesi, gelişmiş sosyalist toplumun maddesel-teknik temelinin güçlenmesi, sosyalist demokrasinin her alanda gelişmesi Çekoslovakya halkının geleceğe güvenle bakması için sağlam temeller yaratıyor." (TKP temsilcisinin, ÇKP Kongresini selamlama konuşmasından)

***

"Savaş mı barış mı sorunu için belirleyici önemi olan Avrupanın ortasında, emperyalist ve sosyalist sistemlerin kesişme noktasında barış ve güvenliğin sağlam bir kalesi olan ADC, öteki sosyalist ülkelerle birlikte aktif barışçı dış politikasıyla yumuşamayı korumak ve geliştirmek yolundaki sürekli çabalarıyla etkin bir rol oynuyor...

X. Kongre ADC'nde gelişmiş sosyalist toplumun kurulmasında yeni bir kilometre taşı oluşturuyor. Bu aşamada Komünizme adım adım geçişin temel koşulları yaratılıyor... ASBP'nin Marksçı-Leninci önderliğinde ADC emekçileri bilim ve tekniğin en ileri kazanımlarıyla ekonominin verimini artırıyor. Ekonomik ve sosyal politikanın birliğini temel görev olarak saptayan sınanmış yoldan yürüyor." (İ. Bilen Yoldaşın ASBP Kongresini selamlama konuşmasından)

SBKP'nin tarihsel XXVI.Kongresi'nden sonra Bulgaristan Komünist Partisi, Çekoslovakya Komünist Partisi, Alman Sosyalist Birlik Partisi'nin Kongreleri yapıldı. Bu forumlar, ABD yönetiminin, NATO egemen çevrelerinin tarihin çarkını geriye, "soğuk savaş" dönemine çevirmeye çalıştığı bir dönemde toplandı. Bu durum, kongrelerin önemini daha da artırdı. Toplantılar boyunca dünya halkları, tüm ilerici, barışsever güçler emperyalizmin, uluslararası gericiliğin, barış düşmanlarının karşısında sosyalist ülkeler topluluğu gibi dev bir gücün olduğuna, emperyalizmin tüm provokasyon ve kışkırtmalarına karşın sosyalizmin giderek her bakımdan güçlendiğine tanık oldular.

Tarihsel deneyimlerin gösterdiği gibi, sosyalizm ile barış bir bütündür. Yaşamda tekrar tekrar kanıtlanan bu tarihsel olgu, kongrelerde yeniden sergilendi. Bu kongrelerde, gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğu ödevleri barış ve yumuşama için savaş, bu savaşta uluslararası komünist ve işçi hareketinin, tüm ilerici, barışsever güçlerin birlik ve beraberliğini güçlendirme ödevleriyle bir bütün içinde ele alındı. Barış için savaşımın sınıfsal içeriği belirtildi.

Bu forumlar, her üç sosyalist ülkenin barış, güvenlik, işbirliği ve halklar arasında dostluk için izlediği ortak politik çizgiyi ortaya koydu. Bu ortak politik çizgi, Sovyetler Birliği'yle kardeşlik ilişkilerini geliştirme, sosyalizm ve komünizm kuruculuğu için elverişli koşulları yaratma çizgisidir, yumuşamayı geri dönülmez kılmak, barışı sağlama, silahsızlanmayı gerçekleştirmek için savaşım çizgisidir. Dünya komünist ve işçi hareketinin birlik ve beraberliğini güçlendirme çizgisidir.

Herşey Halkın genliği için

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, Çekoslovakya Sosyalist Cumhuriyeti, Alman Demokratik Cumhuriyeti halkları, Marksist-Leninist politik örgütlerinin yönetiminde ülkelerinde gelişmiş sosyalist toplumu başarıyla kuruyorlar. Gelişmiş sosyalist toplum kuruculuğu programları, bu kardeş partilerin ve SBKP'nin pratik deneyimlerine ve bunların teorik sonuçlarına dayanıyor.

Üç ülkenin elde ettikleri başarılar, sosyalist düzenin üstünlüğünü sergiliyor. Sosyalist ülkelerin plan hedefleri, bilinçli insanın girişimleri gibi değerli bir güce dayanıyor. Sosyalizm tüm halkın özlemlerinin somutlandığı bir düzendir. Sosyalist ülkelerin yurttaşları yarınlarına güvenle bakıyor. Bu, sosyalizmin sınıfsal özünden, politik içeriğinden kaynaklanıyor. Her üç partinin ana belgisi yine "her şey halkın genliği için" belgisiydi. Forumlarına aldığı kararları bu ülkelerin halkları büyük bir memnunluk ve sevinçle karşıladı. Halkın Komünist Partisine, onun yönetimine inancı, güveni daha da arttı. Çünkü kongrelerde alınan kararlara yansıyanlar halkin başarılarından kaynaklanıyordu. Kardeş sosyalist ülkelerin bu başarıları aynı zamanda emperyalizme ve gericiliğe karşı savaşta tüm ilerici, barışsever, demokratik güçlerin güç kaynağıdır.

Üç partinin kongreleri, Marksizm-Leninizm öğretisinin yaratıcılıkla uygulandığını gösterdi, komünistlerin birlik ve beraberliğini, politik olgunluğunu, savaşkan gücünü sergiledi. Her üç kongrede SBKP'nin XXVI. Kongresi'nin tarihsel önemi vurgulandı, Sovyetler Birliği'nin yeni barış önerileri kararlı bir biçimde desteklendi. Kongreler, proletarya enternasyonalizminin açık bir göstergesi oldu. Barış ve ilerleme savaşçılarının gücü, komünistlerin, tüm devrimci güçlerin birlik ve beraberliğindedir. Üç kardeş partinin kongresi bu birliğin güçlenmesine önemli katkıda bulundu.

Yaşayan sosyalizm

Kardeş BKP,ÇKP, ASBP'nin kongreleri, son 5 yıl içinde ülkelerinin maddesel ve tinsel zenginliğinin daha da arttığını, sosyalist düzenin her bakımdan güçlendiğini gösterdi. BHC endüstri üretimi 1975 yılına oranla 1980'de %35 oranında arttı. 1939 yılındaki endüstri üretimini bugün BHC üç günde üretiyor. Çekoslovakya'nın ulusal geliri 1975 yılına oranla 1980'de %20 arttı ve 153,6 milyar kronu buldu. Bu dönem içinde 50,3 milyon ton tahıl üretildi. ADC'de endüstri üretimi 1975 yılına oranla 1980'de %32,2, tarım %20 oranında arttı. ADC'de 5 yıl içinde 313 bin yeni konut kuruldu. Böylece 2,5 milyon insanın konut koşulları iyileşti. ADC'de 1985 yılına kadar 950 bin yeni konut kurulması öngörülüyor.

LENİN KÖŞESİ

Demokrasi üstüne

Lenin, demokrasiyi köklü şekilde gerçekleştirmenin tepeden inme olamayacağını, gücünü, otoritesini yığınların savaşımından almayan bir hareketin toplumu değiştiremeyeceğini belirtir: V. İ. Lenin, demokrasiyi sağlama yolunda 1905 yılında vaat edilen Kurucu Meclisle ilgili olarak şöyle diyor: "Saylavlar genel, eşit, direkt ve gizli seçim temelinde seçilmiş olsalar bile, seçimler gerçekten özgür bir ortamda yapılmış olsa bile, Meclise 'Kurucu' adı vermek, saylavları toplamak yetmez. Bu koşullardan başka, Kurucu Meclisin yeni bir düzen sağlama, yeni bir rejim kurma hakkı ve gücü de olmalıdır." (Tüm Yapıtlar, Rusça, c. 12, s. 120)

Lenin, kapitalist toplumda demokrasi savaşımıyla sosyalizm savaşımının birbirine kopmaz biçimde bağlı olduğunu belirtiyor: "Demokrasiyi sonuna kadar geliştirmek, böyle bir gelişme için biçimler aramak, bunları pratikte denemek vb., bunlar sosyal devrim için savaşımın bileşen görevleridir." diyor. (a.g.y. c.33, s.79)

Lenin, burjuva demokrasisi ile proletarya demokrasisi arasındaki farkı da şöyle belirtiyor: "Burjuva demokrasisinin, proletaryanın eğitim için, ona savaşmayı öğretmek için büyük değeri olduğu ortadadır; o, her zaman dardır, ikiyüzlüdür, yapmacıktır, sahtedir, her zaman zenginler için bir demokrasidir, yoksullar için bir aldatmacadır.

Proletarya demokrasisi, sömürücüleri, burjuvaziyi ezer ve bu yönde ikiyüzlülük etmez, onlara özgürlük ve demokrasi vaat etmez, emekçilere ise gerçek demokrasiyi sağlar. Ancak Sovyet Rusya, proletaryaya ve Rusya emekçilerinin ezici çoğunluğuna hiç bir burjuva demokratik cumhuriyetinde görülmemiş, olanaksız olan, düşünülemeyen özgürlük ve demokrasi sağlamıştır." (a.g.y., c. 37, s. 104-105) "Proletarya demokrasisi her tür burjuva demokrasisinden milyon kez daha demokratiktir; Sovyet erki en demokratik burjuva cumhuriyetinden milyon kez daha demokratiktir." (a.g.y., s. 157)

Atatürk'ün olumlu mirası

Atatürk'ten günümüze kalan olumlu miras nedir? Bu, herşeyden önce emperyalizme karşı ekonomik ve politik bağımsızlık, ulusal bir ağır endüstri, çağdışı yobazlığa karşı bilim ve teknik, barışçı bir dış politika, Sovyetler Birliği ile dostluk ve dayanışma ilkeleridir.

Burjuvazi Atatürk'ün koyduğu bu hedeflerin hiçbirine sadık kalmadı. Daha onun sağlığında bunlardan yüz çevirmeye başladı; tekelleşmeyle de emperyalizme teslim oldu. Öteyandan Atatürk'ün görüşlerini kendisine temel alan hiçbir politik hareket bugüne dek işbirlikçi tekelci büyük burjuvazinin çemberini kıramadı: İnönü, Bayar'a; 27 Mayıs Demirel'e; 8-9 Mart 12 Mart'a teslim oldu. Yön hareketinin devrimci demokratlığı, Ecevit'in reformizmi bir çıkış yolu oluşturmadılar.

Atatürk'ün görüşlerinin politik önemi kendisiyle birlikte mezara mı gömüldü? Bunun böyle olmadığını, hem gericilik güçlerinin bu görüşleri kendi işbirlikçi, halk düşmanı politikalarına maske yapma çabalarının artması, hem de Kemalizmin bağımsızlıkçı geleneğinden vazgeçmeyen Atatürkçülerin varlıklarını zayıf da olsa sürdürmesi gösteriyor. Bunun böyle olmadığını, daha açıklıkla cuntanın bir başka tür Atatürkçülüğü uygulamasına temel ilan etmesi gösteriyor: Bu, ordu tepesinde egemen olan, NATO'ya bağımlılık ve tekelcilik koşullarına uyumlu kılınmış, anti-emperyalist içeriği boşaltılmış, biçimsel yanları ağır basan bir Atatürkçülük.

Egemen sınıfın sözcülüğünü yapan kimi basın organları da, "Katı ilkeciliğe karşı olma" maskesi altında Kemalizmi faydacılığa indirgiyor, özellikle politik ve ekonomik bağımsızlık ilkesine daha da açık karşı çıkıyorlar. Cuntanın bu ilkeleri sınırlandıran açıklamalarından da yararlanıyorlar. Bunlar Atatürk reformculuğunu çarpıtarak Stolipin reformculuğuna dönüştürmek istiyorlar.

Uluslararası ve ulusal güçler oranının bugünkü koşullarında, ordu içinde ve dışındaki, ulusal bağımsızlığı önde tutan Kemalistler ne yapacak? Atatürk'ün hâlâ gerçekleştirilmemiş anti-emperyalist hedefleri için bu kez başarılı bir savaşım verebilecekler mi?

Bunun için yığınlarla, onların günlük savaşımlarıyla bağlanmak, yığınlardan kopuk, tepeden inme yöntemlerin çıkar yol olmadığını görmek, ardıcıl demokrasiden yana olmak gerekiyor. Kürt halkı üzerinde ulusal baskılara ardıcıl karşı çıkmak, anti-komünizmin, anti-Sovyetizmin körleştirici etkisine kapılmamak gerekiyor. İşçi sınıfının politik ve sendikal örgütleriyle, tüm ulusal demokratik güçlerle birlikte savaşmak gerekiyor. Bağımsızlık ve demokrasiden yana her Kemalistin cumhuriyet tarihinden alması gereken en önemli ders budur.

Komünistler Türkiye toplumunu gerçek çağdaş uygarlığa, sosyalizme ulaştırmak için savaşıyorlar. Ama tarihimizdeki, çağının gereklerine sınırlı da olsa, belli bir süre için de olsa uymuş her kişiye, her politik akıma, bu yanlarıyla, halkımızın toplumsal ilerleme özlemlerini dile getirdiği için sahip çıkıyorlar, çıkacaklar.

Demokrasi tartışması mı?

Son günlerde, askersel yönetim koşullarında oluşturulacak "yeni politik rejim" üzerine tartışmalar yoğunlaşıyor. Ne ki, çoğu kez "yeni politik rejimde politikayı kim ve nasıl yapacaktır?" sorusu sınıfsal özünden koparılıyor.

Cuntanın değişik açıklamalarında ve tekelci basının kimi yorumlarında gelecek rejimde işçi sınıfının politikasını savunacak partilerin yasak olması, sendikaların, derneklerin, kooperatiflerin ve diğer meslek örgütlerinin politika ile uğraşmaması savunuluyor. En başta en gerici çevreler sendika, dernek ve odalar yasalarında yapılacak değişikliklerin, geniş emekçi yığınların politikada etkin olabilme, konusunda 12 Eylül öncesi dönemdeki sınırlı olanaklarını bile ortadan kaldırmasını dayatıyorlar. Böylece politika yapma hakkının, söz ve örgütlenme özgürlüğünün yalnızca egemen sömürücü azınlığa tanınacağı, özünde anti-demokratik bir politik rejim yerleştirilmek istendiği ortaya çıkıyor. Onlar, işçinin, memurun, köylünün, esnafın, teknik elemanın politikayla uğraşmasını, ülkenin yönetiminde hiç bir biçim ve ölçüde söz ve karar sahibi olmasını istemediklerini açıklamış oluyorlar. Liberal çevreler ise demokrasi tartışmalarında bu sorunu bir yana bırakıp, tartışmayı AP, CHP'nin, bunların yöneticilerinin politik yaşamlarını sürdürüp sürdüremiyeceği tartışmasına indirgiyorlar.

Egemen sınıfların, kendisinin ülkenin ve halkın yazgısında hangi politik örgüt ve kurumlar yoluyla söz ve karar sahibi olacağı yolunda sürdürdüğü bu günkü tartışmalar, halk açısından demokrasi tartışması değildir. Halk için, egemen sınıfın erkinin cunta eliyle mi, 2-3 burjuva partisi aracılığıyla mı, yoksa cuntanın gözetim ve denetiminde burjuva partileri aracılığıyla mı sürdüreceği tartışması değil, demokratik hak ve özgürlükler savaşımı önde gelir.

Tüm gerçekler ve gelişmeler TKP'nin, cunta eliyle gerçek demokrasiye geçilemiyeceği görüşünü doğruluyor. Demokrasiye giden yolun üstündeki engelleri temizleyebilmek için işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik, politik örgütlerine konan her türlü yasak ve sınırlamaya, demokratik yığın ve meslek örgütlerine konan politikayla uğraşma yasağına karşı savaşımın yakıcılığını ortaya koyuyor.

Kepenkler şimdi iniyor

"12 Eylül'den önce tabancadan korkuyorduk. Ama şimdi bizler kalemden korkuyoruz." Cunta hükümetinin Maliye Bakanı Kaya Erdem, Ticaret Bakanı Kemal Cantürk, AP'li eski saylav ve esnaf konfederasyonunun ağababası Kasım Önadım'ın önünde, "Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu Merkez Birliği"nin toplantısında esnaf temsilcileri yeni vergi yasalarının kendilerini nasıl ezdiğini bu sözlerle dile getiriyorlardı.

Evet. 24 Ocak kararları geldi, esnafın kapısına dayandı, dükkanları yıkarak geçti ve tekellerin önünü biraz daha açtı. Cunta hükümetinin Ticaret Bakanı, TÜSİAD'ın genel kurulunda işbirlikçi tekellere "vergilerden topladığımız fonları size transfer edeceğiz" diyerek niyetlerini açıkça dile getirdi. Orta katmanlar yeni vergi yasalarının altında ezilirken, holdinglerin, Kurumlar Vergisi'nde yapılan indirimlerle ortaklarına bu yıl büyük kârlar dağıtacağı açıklandı.

"Emperyalist tekellerin, büyük burjuvazinin sömürüsü altında ezilen dağılan, binlercesi proleterleşen orta tabakaların" savaşımını TKP, Programı'na almış ve "orta tabakaların, küçük ve orta sanayicilerin, esnafın küçük tüccarın, zanaatçıların çıkarlarını yerli ve yabancı tekellere karşı savunduğunu" açıklamıştır.

Küçük esnaf yıkıma uğrarken, esnaf örgütlerinin başını tutan yöneticiler ne yapıyor? İstanbul Bayrampaşa Devrim mahallesinde sayıları 40'ı bulan esnaf son vergi yasalarını imzaladıkları bir dilekçeyle protesto etti. Karşısına süngü dayandı. 40 esnaf gözaltına alındı: Başında AP'li kodamanlar bulunan derneklerin kılı kıpırdamadı; esnafın hakkını savunmak yerine cuntanın her uygulamasına alkış tuttular! Geyve'de 30, Adapazarı'nda 120 esnaf, kazançlarının üstünde ağır vergileri veremeyeceklerini, dükkanlarını kapamak zorunda kaldıklarını bildirdiler: Esnafın kepenkleri inerken Bakkallar Derneği Başkan Vekili Muammer Çay; "Üyelerimiz vergi yasasından memnun" diyordu!

Anlaşılıyor ki, gerici dernek yöneticileri tekellerden, esnafın kabaran protestosunu bastırma görevini almışlar. Küçük esnafın, zanaatkarın bu dernek ağalarıyla varabileceği bir yer yoktur. Onlar kendi meslek örgütlerine sahip çıkmalı, örgütlü olarak ekonomik yıkım politikasına tüm emekçi halkla birlikte dur demelidirler. Komünistler esnafın bu savaşımında ona omuz verecektir.

Büyük aracıların, tekellerin sömürüsüne son! Küçük esnafa, zanatkara düşük vergi, ucuz kredi! Vergi yükü tekellere, büyük toprak sahiplerine, vurguncu tüccara!

Sendikal Birliğin önündeki engelleri aşmak için birleşelim!

* DİSK'e, ona bağlı sendikalara konan yasağa hayır! Tutuklu DİSK yöneticilerine ve militanlarına özgürlük!

* Sendikal çalışmalara konan yasağa hayır! Grev, toplu sözleşme özgürlüğü! Yetki alma, sendika değiştirme, üye alma, üyelikten ayrılmaya konan yasaklara hayır!

Türk-İş savaşabilir !

İşçi hakları tekellerin ve IMF'nin istekleri doğrultusunda bir bir budanıyor. Tekeller, cuntanın sözde tarafsızlığının, cunta ise Türk-İş'in sözde açık olmasının, hükümet YHK'da sözde temsil edilmesinin ardına gizleniyorlar.

İşçilerin artan hoşnutsuzluğu karşısında Türk-İş yöneticilerinin bir kesimi dirençsizliklerini, "elimiz kolumuz bağlı" diyerek örtmeye çalışıyorlar. Bir yandan da hâlâ, cuntaya şirin görünerek bir iki şey koparırız umuduyla işi uluslararası dayanışmaya sırt çevirmeye kadar vardırıyorlar. Ama yıllardır sürdürülen "gelen paşam, giden ağam" politikasını sürdürmek güçleşiyor. Tabandan tepkiler arttıkça, dudakları uçukluyor. Türk-İş yönetimindeki en gerici ve faşist çevrelerin Truva atları Özdemir'ler ise, tabanın hoşnutsuzluğunu hükümette oturan Şide'nin üzerine kanalize ederek konumlarını güçlendirmeye çalışıyorlar. Özdemir yılların CIA ajanı! CIA'ya bağlı AAFLI örgütünün Türkiye'deki kilit adamı! Bir de Erçelik var: Adı sayısız yolsuzluğa karışmış, MHP yanlılarının egemen olduğu sendikaları Türk-İş'e sokup, kendi konumunu güçlendirmeye çalışıyor. Bunlar, Türk-İş'in işçi haklarından yana en küçük bir girişimini bile engelliyorlar.

DİSK'in kapatılmış, sendikal hakların işlemez duruma getirilmiş olması, tüm bu işçi düşmanı adımlara olanak tanıyor. Türk-İş'in içinin iyice boşaltılmasına zemin hazırlıyor.

Türk-İş sermayeye teslim mi edilecek? Yoksa DİSK'li Türk-İş'li işçiler sendikal hak ve özgürlükler için sendikalara konan her tür yasağa karşı birlikte savaşıp güçlerini birleştirerek onu gerçek bir sendikal örgüt durumuna mı getirecekler? Türk-İş savaşacak mı? Türk-İş savaşabilir!

İşçi önderlerine, dürüst sendikacılara önemli sorumluluk düşüyor. Hangi politik görüşten olurlarsa olsunlar, işçi haklarından yana olan sendikacılar, birleştikleri ölçüde, tabandaki birlik isteminin yaşama geçirilmesine katkıda bulundukları ölçüde Türk-İş'i savaşkan bir sendikal örgüt yapmak olanağı artacaktır. İşçilerin çıkarları birlik gerektiriyor. İşçiler birlik istiyor, sendikacıları da birlikten, birlikte savaşımdan yana olmalarına göre değerlendirecekler!

TKP dün de, bugün de işçi sınıfının çıkarları temelinde sendikal birliği savundu, bu hedef için somut koşullara uygun olarak ardıcıl savaştı! "TKP sendikal birlikten yanadır. Bu birliğin gerçekleşme sürecinde yönetime işçi sınıfının çıkarlarını savunan sendikacıların gelmesi için savaşıyor." (TKP MK 1978 Plenum, Politik Büro raporu)

Ekonomiyi öldürdüler şimdi "canlandıracağız" diyorlar

Biliniyor: cunta erke el koyduğunda Demirel hükümetinin tekelciler ve emperyalistlerle birlikte hazırladığı 24-25 Ocak "bunalımı önleme" kararlarını benimsedi ve uyguladı. Halkın kemerleri "bunalımı önleyeceğiz" diye süngü gücüyle sıktırıldı. İşbirlikçi tekeller enflasyon oranını çok aşan büyük kârlar, vurgunlar sağladı. Bugün varılan nokta ibret verici: tek bir yılda %-2,2 oranında mutlak gerileyen büyüme hızı. %22'yi aşan açık işsizlik. 1981'de beklenen 5,5 milyar dolarlık dış ticaret açığı. Hemen tüm belirleyici alanlarda durma düzeyine inen bir ekonomi. "Canlandırılmasından"söz edilen ölmüş bir ekonomi.

Ekonomi neredeyse durdu. Bunun başlıca nedeni, onun dışa bağımlı, montajcı, taşaron yapısı. Üstelik temel yapısıyla iç pazara yönelik bir endüstri varken, şimdi bir de iç pazarın tüketim gücünü düşük ücretler, yüksek fiyatlarla, yıkıcı kredi koşulları ile kırdılar. Dışsatıma gelince: FAC, ABD gibi emperyalist merkezler yeni bir devresel bunalım içinde, kendi ekonomilerini kurtarmak için korumacı önlemler alıyorken, kapitalist dünya ticareti tümüyle daralırken, sıfıra yakın olan dışsatımda "patlamalar"la ekonomi kurtarmaya kalkmak, hayalcilikti.

Şimdi bu çıkmaza, "ekonomiyi canlandırma" önlemleri adını verdikleri bir dizi yüzeysel sözümona çözüm getirmeye çalışıyorlar. Örneğin peşin vergi yükü azaltılsın, kur güvencesi sağlansın, stok ve vergi affı çıkarılsın, kurumlar vergisi indi-

▶Arkası 6. sayfada

ABD "Çevik Güçlerine" hayır!

▶Başı 1. sayfada

Demokrasi düşmanlığının kaynağı

ABD'ye bağımlılık dün de , bugün de demokrasi güçlerine yönelen baskıların belirleyici kaynağı olmuştur. ABD, kendine bağımlı ülkelerde bağlaşık olarak en gerici, anti-demokratik güçleri bulur. Pentagon, demokratik hak ve özgürlükleri budamak, ortadan kaldırmak için iç gerginlik stratejisi uyguladığı ülkelerde sağ ve "sol" terörizmi beslemekten geri durmaz. Yurdu kana boyayan terörizm, CIA gölgesinde gelişmedi mi? Faşist terörün baş suçlusu Türkeş'in CIA ajanı olduğu bilinmiyor mu? ABD'-hin yeminli destekçiliğini kendine iş edinmiş çevrelere bakalım; bağımsızlıktan yana tüm kişilere, çevrelere saldırıdan bir an geri durmayanlara bakalım: Demokratik özgürlüklere her zaman karşı çıkanlar, bunların kısıtlanması için çalışanlar dün de, bugün de hep bunlar değil mi? Bugün, katil MHP şeflerini kurtarmak için çırpınanlar, gene bunlar değil mi? Orta Doğu'da yurdumuza dayatılmak istenen rol, bağımlılığı artırmakla Amerikancı çevreleri güçlendirecektir. Bu, anti-demokratik baskıları daha yoğunlaştıracak, Türkiye'nin demokrasiye yönelmesinden yana tüm güçleri tehdit edecektir.

Ulusal çıkarlara böylesi aykırı bir rolü Türkiye'ye dayatmak isteyenler, engel olarak karşılarında tüm demokratları, barışseverleri, gerçekçi çevreleri buluyorlar. MHP davasının yaklaştığı günlerde gerici basında yoğunlaşan anti-komünist kışkırtmaların bir amacı da, bu güçlerin direncini zayıflatmaktır. Bu yüzden cunta-nın demokrasi çevrelerine yönelen her baskısı, objektif olarak Amerikancı çevrelere yarıyor. Ulusal çıkarları emperyalizmin çıkarlarından üstün tutan tüm yurtseverlere vuruyor. Gerçekçi bir dış politika izlenmesini isteyenlerin konumlarını zayıflatıyor.

NATO etiketli Amerikan birliği

Milli Güvenlik Konseyi ve hükümet, Orta Doğu'da serüvenci ABD politikasına araç olup olmama, baskı ve şantajlara boyun eğip eğmeme sorununda kaçınılmaz bir yol ayırımı ile karşı karşıya. Emperyalist bir basın organı, Dışişleri Bakanı Türkmen'in ABD'ye gizlice Suriye, Irak, İran'a yönelik operasyonlarda üsleri kullanabileceği yolunda güvence verdiğini yaydı. Türkmen ise, ABD " Çevik Güçlerinin " bölgeye girmesinin, gerek Türkiye gerekse bölge ülkelerince sakıncalı görüldüğünü söyledi, hemen ardından "NATO'dan öte yeni yükümlülüklere girmeyiz" diye ekledi. Hükümet, bu tür belirsiz açıklamalarla emperyalist dayatmalar karşısında çürük bir tabana basıyor. Orta Doğu ülkeleri ABD'nin saldırı birliklerini sakıncalı buluyorsa, ya bu birlikler NATO ambalajı içinde gelirse, görüşleri değişecek mi? Türkiye açısından sakıncalı olan bu birlikler, topraklarımıza NATO emriyle sokulurlarsa mı ulusal çıkarlarımızla uyumlu olacaklar? "NATO'ya yükümlülüğümüze" gelince: Bu açıkça gösteriyor ki, tıpkı SİA'nın gizli ek metinlerinin ABD'ye topraklarımız üzerinde kayıtsız şartsız kullanım hakkı vermesi gibi, NATO'ya üyelik de, NATO karar organlarına Türkiye'nin iradesinden bağımsız olarak topraklarımız üstünde kullanım hakkı vermektedir! Türkiye NATO'dan çıkmadan, gerçekten bağımsız bir ülke olamaz.

Türkiye, NATO'nun kararlarına köle olmamalıdır. Halkımız, NATO'nun saldırganlık alanını daha da yaymak gibi kararlara daha baştan kesinlikle karşı çıkılmasını, böylesi kararların Türkiye topraklarında uygulanmasına izin verilmeyeceğinin bildirmesini istiyor! Ve halkımız, bu tür kararlar alınırsa da, bunların tanınmamasını, ABD'nin "Çevik" saldırı birliklerine topraklarımızda ne üs, ne de her hangi bir destek, olanak verilmemesini istiyor!

Bağımsızlığın, ulusal egemenliğin halktan başka, demokrasi güçlerinden başka savunucusu yoktur. Her yurtsever, emperyalizmin baskılarına karşı kararlılıkla sesini yükseltmelidir: NATO etiketli de olsa, ABD "Çevik Güçlerine" topraklarımızda yer, yol, üs, olanak yok!

Ekonomiyi öldürdüler...

▶Başı 5. sayfada

rilsin yatırım ve dışsatım teşvikleri artırılsın, otomotiv endüstrisi, yapı sektörü desteklensin, Türk Parasını koruma yasası kaldırılsın, vb. gibi. Bu önlemler halkın kemerleri sıkmayı sürdürmesi koşuluyla, bir avuç işbirlikçi tekelin vurgunlarını güvence altına alabilir. Ne ki, bunlar enflasyonu daha da kışkırtacaktır: Enflasyonu gemlemeye yönelen önlemler ekonomiyi durduruyor, "ekonomiyi canlandıracak" önlemler enflasyonu kışkırtıyor. Bunalım derinleşerek, emperyalizme bağımlılık artarak sürüyor. Kapitalizmin bunalıma çözüm diye sunduğu hep bu ikili oyun: Ekonomiyi öldürürken de, "canlandırırken" de, olan "kemerleri sıkılan" halka oluyor, tekellerin kârları ise artıyor.

Ekonominin emperyalizme bağımlı, geri, tekelci yapısına son vermeden bu kisir döngüden çıkılamaz. İşbirlikçi tekellerin bu "kader"e razı olmaktan başka çaresi yok. Ama halkımız onların öngördüğü "kader"e, sürekli kemer sıkmaya razı değil.

Direnişler ve deneyimler

1 Mayısı karşılarken

1 Mayıs'ı olağanüstü zor koşullarda karşılıyoruz. Ama tüm tutuklamalara, yasaklamalara karşın, patron baskısına tekellerin saldırısına karşı işçilerin tepkisi, direnci yükseliyor, direnişler, başarılı çıkışlar giderek çoğalıyor. Önemli dersler çıkaracağımız bir deneyim birikimi oluşuyor. İşçiler, değişik savaş yöntemlerini yaratıcılıkla uyguluyorlar. Tüm eylemlerde başarının anahtarı aynı: Örgütlülük, birlik, yığınsallık.

Nisan sayımızdan bir örnek - İstanbul'dan Ayten A.savaş deneyimlerini anlatıyor: Patron baskısına duygusal, örgütsüz, tepki - Sonuç: 10 işçi işten atılıyor! Ardından örgütlenme, hazırlık ve örgütlü direniş - Sonuç: Başarı!... İlk görev, sendikal çalışmaya konan yasaklamalara karşın, tüm işçilerin güvenini kazanmış, hakları savunmada önderlik edecek bir örgütlenme yaratmak oluyor: Değişik politik görüşlerden, savaşkan işçilere, tüm işçilerce sayılan, deneyimli işçilere, savaşımın ön safında yer vermek. Dünkü aktif kadrolardan kimilerinin pasifleşeceğini, buna karşın dün savaşlarda hiç yer almamış işçiler arasından bile yeni militanların, öncülerin çıkabileceğini de unutmamak. Bu örgütlenmenin ve birliğin adımları henüz atılamamışsa, başarıya götüren taktik, birliksiz, örgütsüz çıkışlar yapmak değil, hoşnutsuzluğu işçileri birleştirmek, bu örgütlenmenin temellerini atmak için değerlendirmektir.

Yığınsallığın zorunlu bir koşulu, en geniş işçi yığının aktif katılacağı savaşım biçimini bulmak. Bunun için işçiler içinde iyi bir zemin yoklaması yapmak. Olanaklar ölçüsünde birlikte karar vermek. Tutmayan eylemi ustalıkla geri çekmek, değiştirmek. Patronu dize getiren, eylemin "keskinliği" değil, işçinin büyük bir çoğunluğunun kararlılıkla eyleme katılması oluyor.

Yığınsal tepkileri başarıyla yönlendirebilmek için, daha böylesi tepkiler yokken de, işçinin hiç bir sorununu küçümsemeden, tüm işyeri sorunları için, hatta işçinin özel sorunları için, "küçük iş" demeden var güçle çalışmak gerek. İşçi militanı gücünü otoritesini yalnızca her partiden, her görüşten işçilerin ezici çoğunluğunun güvenini kazanmaktan alıyor.

İşçiler, militanları savunuyor, koruyorlar: Başarılı direnişlerde aktif savaşan, "öne çıkan" bir avuç militan olmuyor; hemen tüm işçilerin aktif görev aldığını görüyoruz. Polisin "Elebaşı kim?" sorusunu, işçiler bir ağızdan yanıtlıyor: "Hepimiz"

MİLİTANLARDAN

MHP yanlıları

...Sıkıyönetimdeki kimi faşist, MHP yanlısı subaylar var ki, bunlar faşist terörcüleri kolluyor, önlemleri etkisizleştirebiliyor. Örnek: İlimizde, Cetvel Mahallesinden faşist Fazlı Hoca. Evinde arama yapıldı, 1 piyade tüfeği, 2 tabanca, 700 bin liralık parası alınmış, 1 milyonluk da daha alınacak makbuz ve isim listeleri ele geçti. Buna karşın, şimdi serbest. Üstelik öğretmenlik yapıyor, öğrencilerini faşist ideolojiyle zehirliyor. Bir başka örnek: Mersin valisi, Emin Atıcı adlı bir faşistin cinayetlerini açıklamış. Atıcı, gizli cinayet örgütü "İntikam Tugayı" nın ve MHP gençlik kolunun da yöneticisiymiş. Tansa'ya saldırı düzenlemiş. Bir gazetecinin ve Paktaş'tan bir işçinin öldürülmesini planlayanların da şefiymiş. Dava açılmış, ama hemen hasıraltı edilmiş...

Yusuf Ç. —Tarsus

"Direnelim"

Arıkol ilaç fabrikası işçileri, bir bildiri çıkardı. Patronun toplu işçi çıkarmak için çevirdiği manevraların iç yüzünü açıklıyorlar: Patron, işçilere "fabrikamı Konya'ya taşıyacağım" diye bildirim yapmış. Oysa, fabrikanın malzemesi İstanbul'dan alınıyor; alıcısı da İstanbul'da. Fabrikayı Konya'ya taşımak hiç bir mantığa sığmıyor. Kaldı ki, patronun kimi işçilere "fabrikada kalmak istersen, çok çalış" dediği, Konya'ya taşınma bildiriminin de kimi işçilere yapılmadığı ortaya çıkmış. Böylece, amacın cunta öncesi Maden-İş'in kazandığı hakları vermemek için işçi atmak olduğu anlaşılıyor. İşçiler şöyle diyor: "... Ya yarı aç, köle gibi çalışmaya razı olacağız, ya da haklarımızı savunmak için işverenin bu saldırılarını göğüsleyeceğiz. Bunun için birlik gerek, kararlılık gerek. İş bulmak artık eskisi gibi kolay değil. İşyerleri bir bir kapanıyor. Önümüzdeki günlerde iş bulmak daha da zorlaşacak. İşverenin keyfi işten atması demek, biz işçileri çoluk çocuğumuzla birlikte açlığa, ölüme mahkum etmesi demektir. Buna karşı koymanın yolu ise birlikte direnmektir. İşverenlerin karşısında sessiz kalıp, bu tür uygulamaları diğer fabrikalarda denemeye kalkmalarına fırsat vermeyelim..."

—Pusudalar—

MHP Genel Merkezi, Ankara'da illegal çalışıyor. MHP'li avukatlar diğer illerle ilişkiyi kuruyor. Yurtdışında yayınladıkları organlarını, Türkiye'ye postalıyorlar.

"Bölücü"

Van'ın işkencecibaşısı "Binbaşı Cengiz"in geçmişi:

*1975'te Siirt'te "öğretmen". Adı "Abdurrahman". Öğrenciler arasında "muhbir" kazanmaya çalıştı. Baskı yaptı. MHP'yi örgütledi, faşist görüşleri yaymağa çalıştı.

* Bir süre sonra "MIT ajanı" olduğunu açığa vurdu, ortalıkta yüzbaşı üniformasıyla dolaşmaya başladı.

* Siirt'te Arap — Kürt çatışması çıkarmaya çalıştı, başaramadı.

* Apoculara sızdırdığı provokatörler aracılığıyla pek çok saldırı ve cinayetleri örgütledi:

*Aşiret çatışmalarını körükledi. 1977'de Siirt'in Beşiri ilçesinde Reşkoti aşiretini CHP'li Tarhan'ların üzerine saldırttı. Uzun, kanlı çatışmalara yol açtı, fiilen katıldı.

* 1975'ten beri, faşistliği ilan edip, "darbe yapacaklarını" söyler.

* Şimdi Van'da işkencecibaşı. Binbaşılığa yükseldi: Yeni adı Cengiz.

Hepimiz !...

Maden-İş üyesiyiz. Patron sendikamız yoluyla kazandığımız haklara göz dikti. Pahalılık zammını ödememeye kalktı. Bizi er meydanında yenemeyen MESS patronları, 12 Eylül'den sonra bizi dilsiz köle yapacaklarını sandılar. İşçilerin hoşnutsuzluğu giderek büyüdü. Hep birlikte yediğimiz yemek kaplarını geri götürmedik. Patrona bu yetmişti: Hemen polis çağırdı. Üstümüzü aradılar. "Elebaşınız kim?" diye sordular. Polisin bu sorusuna tüm işçiler, "hepimiz" yanıtını verdik. Bu direniş hepimize moral güç verdi, patrona gücümüzü gösterdi.

M. Ali K. — İzmir

Doğru eylem biçimini bulmak

"Fabrikada bir iş kazası oldu. 4 arkadaş yaralandı. İşyerinde hiç bir güvenlik önlemi almayan patron 12 Eylül'den beri istediği gibi at oynatıyor. Biz ise sendikamız yasaklandığından bu yana örgütsüzdük. Olay tüm işçi arkadaşlarda tepki yarattı. Kazanın ardından aktif bir kaç arkadaş direniş örgütlemeye karar verdik: Yığınsal şekilde viziteye çıkılacak, yemek boykotu yapılacak, üretim düşürülecekti. Ancak umduğumuz gibi güçlü bir direniş gerçekleştiremedik: Arkadaşların çoğunluğu askersel rejim koşullarında direnişe katılmaya çekiniyorlar, kimi de eyleme politik sekterlikten karşı çıkıyordu. Yemek boykotuna 3 kişiden 2'si katılmadı. 1 günlük işi yavaşlatma eylemini de gerçekleştiremedik."

Uğur Y.

İşçiler yanlız başarılarından değil başarısızlıklarından da öğrenmesini bilirler! Bu anlatılan deneyim bize bir kez daha gösteriyor: Eylemi "başarılı" kılan, onun işçiler arasında birliği bir adım daha güçlendirebilmesidir. Başarılı eylem, işçinin gerçekten çoğunluğunu saran, sürükleyen eylemdir. Eylem biçimini saptamanın zorluğu burada: Duyulan, okunan eylem biçimlerini kendi işyerinde yiğitçe uygulamak yetmiyor. Ezici çoğunluğun benimseyeceği katılacağı eylem düzeyini kestirmek, direniş biçimini bulmak gerek. Yalnız militanlarla değil, daha az bilinçli işçilerle, hatta olanağınca tüm işçilerle birlikte karar vermek gerek. Eylem, militanları, katılan işçileri yığından koparmamalı, tam tersine onunla daha sıkı kaynaştırmalı, çoğunluğun desteklemediği bir direnişe girilmemeli. Direniş, politik gruplar arasında çekişme aracına da dönüşmemelidir: Hangi politik görüşten olursa olsun, çoğunluk eylemi "kendi malı" olarak benimsemelidir!

Küçük üreticinin düşmanları

Köy-Koop yöneticilerinin tutuklanması üzerine, ilçemizdeki vurguncu, çıkarcı çevrelere gün doğdu. Bunlar kooperatiflere, üyelerine, yerel yöneticilerine karşı saldırıları yoğunlaştırdılar. Örneğin, bir yurttaş traktörünü, ucuza, Köy-Koop üzerinden satın alıyor. Bunu diğer köylülere de övüyor: Yurttaş da, Köy-Koop yöneticisi de gözaltına alındı. İki gün boyunca dayak atıldı, "Niye Köy-Koop'tan traktör alırsın," diye! Köy-Koop'a yapılan baskıların kimlere yaradığı ne kadar açık: Bu baskılar, köylüye traktörü pahalıya dayayan, ürününü ucuza kapatan tefecilere, tüccarlara küçük üreticinin düşmanlarına yarıyor. Sıkıyönetim organlarında yuvalanmış en gerici öğeler de bunların hizmetindeler.

Dursun K. — Marmara

PARTİ YAŞAMI

«Küçük işler»

Komünistler işçilerin güncel, diyelim ki fabrikadaki çay suyu için savaşımını eğer örgütlemeyi beceremezlerse, işçiler sosyalizm için savaşta komünistlerin peşinden gitmezler. "Devrim programımız sizlerin çıkarları içindir" deyip de işçilerin, emekçilerin dolaysız ekonomik ve sosyal çıkarları "küçük işler" söz konusu olduğunda ortalıktan kaybolursak insanlar bize nasıl inansın? Sendikalar, meslek örgütleri yasak ya da işlevsiz. İşçi sınıfının, emekçilerin durumu giderek kötüleşiyor. "Halkın durumu ne kadar kötüleşirse o kadar bilinçlenir," ya da "Halkın durumu bizi ilgilendirmez - Bizim işimiz cuntayı devirmeye çağırmak" mantığı, goşizmin mantığıdır.

Cunta rejimine son vermeden gerçek demokrasi sağlanamaz. TKP'nin yakın amacı sosyalizme açılan ileri demokratik devrim, uzak amacı sosyalizmi, komünizmi kurmaktır. Her türlü sömürüye, ezgiye son vermek, sınıfları kaldırmaktır. Komünistler böyle yüce ülküler için savaşan kişilerdir. Ama salt propagandayla bu amaçlara ulaşılmaz; bunun için komünistler bir bütün olarak, örgütlü, politik çalışma yürütürler. Partinin taktik çizgisini yaşama geçirmek, öne koyduğu politik görevleri gerçekleştirmek için çelik bir iradeyle çalışırlar.

Partinin öne koyduğu görevler, ancak yığınların arasındaki çalışmalarla, onların savaşlarıyla gerçekleşebilir. Komünistler, yığınları somut istemler çevresinde birleştirmeli, emperyalizme, tekellere, cunta içinde ve dışındaki en gerici güçlere karşı savaş bilinciyle donatmalı, her alandaki savaşlarını demokrasi savaşımıyla bağlamaya yönlendirmelidir.

Bu içerikte başarılı bir yığın çalışması ancak çok sayıda "küçük iş"in yerine getirilmesiyle yürütülebilir. Fabrikalarda, işyerlerinde çalışma koşullarında küçük bir düzelme için, tek bir işçi temsilcisinin işten atılmasını engellemek için, tutuklu bir sendikacının ailesine bağış toplamak için oluşan hareketlerin, direnişlerin ön sıralarında yer almak komünistlerin görevidir. Toplumun her kesiminde komünistler, başka politik güçlerin bu "küçük işlere" el atmasını beklemeden girişimi ele almalıdır. Lenin, "Büyüğünü becermek için işe küçüğünden başlamak gerek" diyor.

TKP'nin Sesi'ne kulak ver!

Hergün Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da 31m, 9585kHz;
Saat 21, 23, 01'de 49m, 6200 kHz
Pazar günleri Bunlara ek olarak saat 15.00'de 31m 9585kHz

Aydınları kazanmak

"Proletarya, modern toplumun öteki her sınıfı gibi, yalnız kendi aydınlarını ortaya çıkarmakla kalmaz, aydınların her kesiminden yandaşlar da kazanır" (Lenin, Yapıtlar, c. 6, s.190 Alm.)

Ülkemizde süregen derin ekonomik bunalım aydınların durumunu da etkiliyor, büyük kesimlerinin sosyal durumunu işçi sınıfının durumuna yaklaştırıyor. Bu nesnel süreç temelinde, aydınların giderek daha fazla temsilcileri işbirlikçi tekellerle, hatta genellikle burjuvaziyle çelişkiye düşüyor. Meslek çıkarları için, bununla sıkı sıkıya bağlı olarak anti-emperyalist, anti-tekelci platformda örgütleniyor. Komünistler doğru bir bağlaşıklık politikasıyla aydınların işçi sınıfına yaklaşmasını sağlıyorlar.

Böyle bir politika aydınların her bölümüne ayırımlı bir yaklaşımı gerektirir. Bu çerçevede komünistler yazar ve sanatçılara daha da özenle eğilmelidirler. Onların maddi üretim sürecinden kopukluğu yaşam ve çalışma biçimlerinin özgüllüğü onların sınıf savaşımına yığınların yanında katılmalarına engel değildir. Var olan zorlukların aşılmasında komünistler yazar ve sanatçılara yardımcı olurlar.

Bu görevi yeterince sabır ve özenle başarabilmek için parti üyeleri anti-emperyalist, demokratik kültür ve sanatın (yalnız komünist sanatçıların yapıtlarının değil) politik önemini kavramalıdırlar. Kültür ve sanat sınıf düşmanıyla ideolojik savaşta çok güçlü ve vazgeçilmez silahlardır. Entellektüel salon tartışmalarında değil, fabrikada, tarlada, büroda, okulda, kahvede, evde yürütülen tartışmalarda bu açığa çıkıyor. Egemen sınıflar radyo, televizyon, gazete, dergi gibi araçlarla yığınların "beyinlerini yıkarken" kendi çıkarları için sanat ve kültür "parçacıklarını" kullanıyor. Oysa bizim yararlanacağımız çok geniş bir ulusal kültür mirası, birlikte savaşıma kazanabileceğimiz çok geniş demokrat, anti-emperyalist bir yazar ve sanatçı çevresi var. Onları işçi sınıfının savaşına yaklaştıran yolu bulmaya özendirmek, cesaret vermek, destek olmak, "sol" görünümlü çıkmaz sokaklara sapmalarını önlemek komünistlere düşen bir görevdir.

Yığınların içinde

Yoldaşları, partinin kollektif deneyimine katkıya çağırıyoruz!
YIĞIN ÇALIŞMALARINDA DÜNKÜ, BUGÜNKÜ DENEYİMLERİNİZİ YAZIN!

Dayanışma bağlarını güçlendirmek

Yeni üye olduğumuz DİSK'e bağlı sendika kapatılınca, sendika temsilcilerinin ve aktif üyelerinin bir bölümü işten atıldı ya da ayrıldı. Bunun üzerine, sendikaya girmekle yeni yeni oluşmaya başlamış olan örgütlülük yeniden gevşedi. Sendika kapalı da olsa birliği yaşatmak, bunu işçilere benimsetmek gerekiyordu... Ama bu, hele bilincin geri olduğu fabrikamızda, salt sözle olmuyor. Burada yalnız işyeri sorunlarıyla değil işçinin özel, ailesel sorunlarıyla da küçük büyük demeden tüm sorunlarla da uğraşmak, dostluk bağlarını pekiştirmek özellikle önem kazanıyor. Örneğin, bizim bölümden bir kaç arkadaşla hasta arkadaşları ziyarete gittik. Çocuğunu ameliyat ettirecek parası olmayan bir arkadaş için tanıdık bir doktordan yardım istedik, fabrikada para topladık. Bazı hafta sonları arkadaşlarla birahanede bir kaç saat sohbet ettik. İş kazası geçiren bir arkadaşa tanıdık avukat bulduk. Semti yakın olanlar arasında ailece gidip gelmeleri geliştirdik... Bunları yaparken, arkadaşları salt yardımdan yararlanan, pasif bir duruma itmemek, aktifleştirmek de gerektiğini gördük. Bunun için bu işleri örgütlerken her kez yanımıza daha az bilinçli arkadaşları da almaya çalıştık. Basit gibi görünen bu işleri gerçekleştirmek için çok çaba gerekiyor. Ama sonuçta işçileri yakından tanıdık, onların da saygı ve güvenini kazandık. Arkadaşlar arasında sınıf kardeşliği, birlik bilinci giderek güçleniyor, yeni arkadaşlar aktifleşmeye başlıyor. Bir işçi, "arkadaşların dayanışmasını arkamda bilince, hapisten bile korkmam, artık ne derseniz varım," dedi. Biz peşinden koşmadan, "birlikte kır gezisi yapalım", "şu arkadaşın nişanı var, çocuğu oldu, armağan alalım" önerileri kendiliğinden geliyor. Yakında, tutuklanan eski sendika temsilcimizin ailesi için az da olsa para toplamayı başardık! Bir dayanışma sandığı oluşturmayı da planlıyoruz. Deneyimlerimiz, sürekli böylesi çalışmaları, kişisel, ailesel ilişkileri sürdürmenin, işyerinde sağlam bir örgütlenme, işçileri birlikte savaşıma kazanma için vazgeçilmez koşul olduğuna bizi inandırdı.

Özcan A.